

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adolescens Academicvs Svb Institvtione Salomonis

Musart, Charles

Dvaci, 1633

Epistola Dedicatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49007](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49007)

ANTIQUISSIMÆ, CELEBERRIMÆ,
AVGVSTISSIMÆ ARCHIDVCVM
ET CÆSARVM AVSTRIACORVM
Viennensî Academiæ.

IN PRIMIS
PERILLVSTRIBVS ET MAGNI-
FICIS VIRIS AC DOMINIS,

D. CAROLO PERGER

I. V. DOCTORI,
DIVI FERDINANDI SECVNDI IN EX-
CELSE REGIMINE CONSILIARIO, PRO TEMPORE
Academiæ Principi ac Rectori.

D. CHRISTIANO SCHAFFLER

I. V. DOCTORI,
S. MAIESTATIS CONSILIARIO, CAN-
CELLARIO EXCELSI REGIMINIS, VNIVER-
sitatis Cæsareo Superintendententi.

ITEM

ADMODVM REVERENDIS, CLARISSIMIS,
*Excellentissimis Nobilibus ac Dominis, Col-
legij Academiçi Soc. IESV Rectori, facultatum
Decanis, ac Senioribus, Procuratoribus In-
clytarum Nationum.*

Venerabili Consistorio; ab Amico Hospite
Apophoreta.

ADOLESCENS ACADEMICVS.

QVm repentè surgen-
tibus, vehementerq;
flantibus Religiosæ
Obedientiæ Fauonijs, ex oris
ã 3 distan-

EPISTOLA

distantibus nauiculam ad hoc
nobilissimum orbis Christiani
Athenæum applicuisssem, Ma-
gnifici, Admodum Reueren-
di, Clarissimi, Excellentissimi
Nobiles Viri, D.D. Academi-
ci, cumque me paululum ex
longa & molesta nauigatione
refecissem; nihil habui anti-
quius, quàm vt literariæ mer-
cis sarcinulas, quas mecum in
mentis arcula comportaram,
in littore explicarem, vide-
remque num esset in reculis
meis, quod more eorum, qui è
longinquo exteroque solo ad-
tinentant, vobis, Academiaeque
offerrem. Creuit verò ista cu-
pido, posteaquam, mox desi-
gnatum Scripturæ sacræ inter-
pretem, non modò me in Col-
legam

DEDICATORIA.

legam Academicum: sed præ-
 terea in Inclytæ Nationis
 Athenanæ Procuratorem, at-
 que adeò in amplissimum et-
 iam Academiæ Senatam co-
 optastis. Ecce autem mihi so-
 licito obuenit (quod Home-
 rico conteritur adagio) exi-
 guum, sed oportunum munus-
 culum, Adolescens hic Acade-
 micus. Conceperam eum pri-
 dem, maturusque iam videri
 poterat, qui ederetur, nisi egrè
 adhuc parturiens horruissem
 illa, quæ gignentium esse in-
 geniorum solent, fastidia, mo-
 lestias, cruciatus: enixus tamen
 est animus, simulq; ingenioli
 foetus (quod perdicis pullos ad
 maternam aluum facere aiunt)
 grauidam mentem fortiùs pul-

ã 4 fans

EPISTOLA

fans naturam celeritate præ-
 uertit, sicque tandem fauente
 bonâ lucinâ erupit in lucem;
 quo ex casu venit in mentem
 suspicari esse hîc (quod alicubi
 esse legeram) quasdam ani-
 mantes, quarum oculis ea vis
 insit à Naturâ, vt pullos in
 ouo, tanquam in vinculis de-
 tentos, aspectu ipso, quasi mol-
 lissimo incubatu, excludant,
 blandis scilicet, potentibusque
 oculorum radijs obstetrican-
 tibus. Igitur non tam Adoles-
 centem, quàm Infantem li-
 bellum, quem Viennæ edide-
 ram, excolueram, ornaram,
 attuli, obtuli. Eum vos non
 tantùm humo iacentem sustu-
 listis; sed vt filiolum exoscu-
 lati, & quasi alteri Parentes
 sum-

sum-

DEDICATORIA.

summâ beneuolentiâ complexi estis: Tum verò incessit eum ambitio, vt quoniam in familiam vestram esset iam adscitus, adoptionis iure, quo optimo, nomen quoque vestrum præferret: neque istud ei concedere renuistis; ita illum, meq; vnâ breuissimo tempore ijs beneficiorum compedibus obstrinxistis, quæ nulla officia, nulla vnquam ætas dissoluant. Ille quidem, si vitam superi, viresq; dederint, dispersus per oras in multorum manus, sinus, scriniola, inuolabit, & quocunque demum peruadet, vestras, Viennensisque Academiae laudes deprædicabit: Verùm velificabitur eâ re, suo ipse magis, quàm vestro hono-
ri.

EPISTOLA

ri. Ceperat olim præstantem
 Ceruum Iulius Cæsar, quasi
 iam suum mancipi, ac nexus
 iure fecisset, vinculo ad col-
 lum ducto constrinxit, mox
 liberum dimisit, collari literis
 aureis inscriptâ hac Epigra-
 phe, EGO SVM CÆSARIS.
 Ceruinæ esset stoliditatis, qui
 eam inscriptionem crederet,
 quocunque palabundum istud
 Animal deferret, Cæsari po-
 tiùs, quàm Ceruo honori
 fuisse: Næ ego equè desipiam,
 si existinem librum vestro
 Nomini, non vestrum nomen
 libro huic fore decori & or-
 namento. Lubet verò etsi Ge-
 nethliacus non sim, è Natiui-
 tate omen, spemq; bonam læti
 successus capere. Nescio quo
 natus

DEDICATORIA.

natus sit Horoscopo meus hic
Adolescens, fidus sanè magis
candidum, locumve ortus sui
fauentiozem ne ipse quidem
desideret. Prodiit enim sub eo
Cælo, sub quo nasci, educari,
viuere consueuerunt Augu-
stissimi Archiduces Austriae,
Magni Reges, Summi Cæsa-
res: quo tempore Viennæ Im-
perat FERDINANDVS Nomine
secundus, rebus pro Patria &
Religione felicissimè gestis,
hactenus secundus Cæsarum
nemini; quo regnat FERDI-
NANDVS alter, Cæsari Paren-
ti, vt nomine & sanguine, ita
dignitate proximus, vbi vnà in
rerum maximarum spes adul-
tas successit Serenissimus LEO-
POLDVS Archidux Austriae,
Cæsaris

EPISTOLA

Cæsaris filius, Regis frater, tres
 illi non tam Mecænates Aca-
 demix Clementissimi, quàm
 optimi Parentes: quibus tres,
 idest, omnes omninò gratix,
 futuræ sint semper impares.
 Porro non tacendæ istud alte-
 rum est felicitatis, quòd nata-
 lem quoque suum in eum an-
 num refert hic animi partus,
 quo tu, Magnifice CAROLE
 PERGER, post quater gestum
 à Parète viro Medicinæ scien-
 tiâ, virtutumque laude præ-
 stantissimo Academiæ Princi-
 patum, ad eandem es supre-
 mam potestatem pro summis
 tuis in Rempub. & Acad. me-
 ritis euectus; & dum tu simul
 Academiæ Ocelle, Curix Cæ-
 sareæ

DEDICATORIA.

fareæ mens D. CHRISTIANE
SCHAFFLER, in rerum publi-
carum tractatione versaris:
peropportunè enim vtriusque
(vt non rarenter aliàs) in hac
Adolescentis Academici cau-
sâ, non modò humanitatem
incredibilem, sed reuera sin-
gularem sum beneuolentiam
expertus. Atque hic mihi la-
tissimus campus aperitur in
vestras, viri perillustres atque
Magnifici, præsertim in Au-
striacæ domus, atque adeò
ipsius Academiae vastissimas
laudes excurrendi; Verùm
transilirem Epistolæ limina-
ris modum, & sacram lineam
semel transgressus, abirem in
quandam fusissimæ narratio-
nis

EPISTOLA

nis infinitatem: nisi hîc me
 subito cohiberem: Et verò
 mox nanciscar commodio-
 rem de Academia dicendi lo-
 cum. Quare discedere e Tem-
 plo iam mihi licebit, postea-
 quam fontinalia solemnî ritu
 peregi; erant ea sacra apud
 Romanos, quibus fontes ac
 puteos corollis, floreisque
 fertis honorabant, quasi dice-
 rent, *Aquam hausisti, puteum co-
 rona.* Verùm res erit fortassis
 perexigua, si aquis vestrorum
 beneficiorũ perennibus, præ-
 ter eui breuis flosculos nihil
 rependero: Neque tamen ni-
 hil est, nonnullo officio, &
 ipsa beneficij commemora-
 tione profiteri me esse debito-
 rem:

DEDICATORIA.

rè: Feci enim saltem, ne viuam
posthac, moriarq; omninò, &
planè ingratus

VV. DD.

Seruus in Christo humil-
limus CAROLVS MV-
SART è Soc. IESV.

AD